

Sygn. akt

III AUa 1039/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	<i>SSA Roman Skrzypek</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Janina Czyż (spr.)</i> <i>SSA Irena Mazurek</i>
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **24 stycznia 2013 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **J. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o podjęcie wypłaty emerytury

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **31 sierpnia 2012 r.** sygn. akt **IV U 1636/11**

I. zmienia zaskarżony wyrok, jak również poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 12 października 2011 roku w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do podjęcia wypłaty emerytury na rzecz wnioskodawczyni J. M. od dnia 1 października 2011 roku,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawczyni J. M. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego,

III. żądanie wnioskodawczyni wypłaty odsetek przekazuje do rozpoznania pozwanemu organowi rentowemu.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 października 2011 r. wydaną z urzędu w oparciu

o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych wstrzymał wypłatę emerytury J. M. od dnia 1.10.2011 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał , że zawieszenie wypłaty świadczenia wynika z faktu kontynuowania przez wnioskodawczynię zatrudnienia .

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczyni wnosząc o jej zmianę i wznowienie postępowania od momentu zawieszenia wraz z należnymi odsetkami , zarzuciła , że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą zaufania jednostki do państwa i stanowionego prawa oraz jest krzywdząca , bowiem narusza zakaz niedziałania prawa wstecz , także zasadę ochrony praw nabytych gdy w dacie uzyskania uprawnienia do tego świadczenia nie istniał wymóg rozwiązania stosunku pracy .

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i podniósł , że wydając zaskarżoną decyzję kierował się nowymi uregulowaniami prawnymi związanymi z zawieszeniem prawa do emerytury .

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2012 r. oddalił odwołanie .

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy ustalił , że wnioskodawczyni J. M. ur. (...) w dniu 23.04.2010 r. złożyła wniosek o przyznanie emerytury . W dacie złożenia wniosku była zatrudniona w (...)Spółdzielni Mieszkaniowej .

Decyzją z dnia 13.05.2010 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni emeryturę od 1.04.2010 r. i świadczenie było wypłacane mimo , że w tym czasie J. M. kontynuowała zatrudnienie w (...)Spółdzielni Mieszkaniowej w R. .

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja odpowiada prawu gdyż jest zgodna z art. 103 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach mimo tego , że wnioskodawczyni nie rozwiązała umowy o pracę z pracodawcą u którego była zatrudniona przed przyznaniem prawa do emerytury , a więc przed dniem 1.04.2010 r.

W podstawie prawnej wyroku powołany został także art. 477¹⁴ § 1 kpc .

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 31.08.2012 r. wnioskodawczyni zaskarżyła apelacją do Sądu II instancji w której domagała się uwzględnienia żądania odwołania i zasądzenia kosztów postępowania .

Apelująca w uzasadnieniu apelacji zarzuciła naruszenie konstytucyjnej zasady praw nabytych w sytuacji kiedy organ rentowy uzależnił wypłatę emerytury od rozwiązania stosunku pracy .

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja wnioskodawczyni jest uzasadniona i skutkuje wydaniem orzeczenia reformatoryjnego .

Stosownie do art. 316 § 1 kpc sąd wydaje wyrok , biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy . Pod pojęciem stan rzeczy należy rozumieć zarówno stan faktyczny jak i prawny . W systemie apelacyjnym zasada ta ma zastosowanie do sądów obu instancji , gdyż instancja ta jest przede wszystkim Sądem merytorycznym , a nie tylko kontrolnym (patrz wyrok Sądu Najwyższego z 8 lutego 2006 rok , sygn. akt II CSK 153/05 lex nr 192012) .

Tym samym Sąd II instancji jest zobowiązany do uwzględnienia nowego stanu prawnego z daty wyrokowania .

Po wniesieniu apelacji przez wnioskodawczynię w dniu 13 listopada 2012 r. zapadł wyrok Trybunału Konstytucyjnego K 12/12 w którym orzeczono o niezgodności art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257 poz. 1726) w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 ze zm.) dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób , które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy , z wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa .

Powyższy wyrok opublikowany został w Dzienniku Ustaw z dnia 22 listopada 2012 r. pod poz. 1285. Tym samym tutejszy Sąd wydając przedmiotowe orzeczenie był zobligowany do uwzględnienia nowego stanu prawnego , według którego art. 103 a ustawy emerytalno – rentowej nie może mieć zastosowania do osób , które tak jak wnioskodawczynie – nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r.

Podkreślić także należy , że z art. 190 ust 2 i 3 Konstytucji wynika , że bezpośrednim skutkiem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności przepisu z Konstytucją jest utrata mocy obowiązującej tego przepisu z dniem wejścia w życie orzeczenia Trybunału, jest bezwzględne, bezwarunkowe i bezpośrednio zniesienie wskazanego w nim przepisu . Przepis taki przestaje obowiązywać , zostaje usunięty z porządku prawnego i tym samym nie stanowi już jego elementu i nie może być on przez organy stosujące prawo uwzględniany i stanowić podstawy prawnej żadnych orzeczeń w tym również w zakresie odnoszącym się do roszczeń przypadających w okresie poprzedzającym ogłoszenie wyroku Trybunału w Dzienniku Ustaw .

O takich skutkach dla orzecznictwa sądowego orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego mówią liczne orzeczenia Sądu Najwyższego , między innymi wyrok z dnia 10 listopada 1999 r. I CKM 204/90 OSN 2000/5/94 , postanowienie z dnia 7 grudnia 2000 r. III ZP 27/00OSNP 2001/10/333 , uchwała z dnia 23 stycznia 2001 r. III ZP 30/00 OSNP 2001/23/685 , wyrok z dnia 12 czerwca 2002 r. II UKN 419/01 czy też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2007 r. II PK 96/06 OSNP 2008/5-6 / 61 .

W tej sytuacji uzasadnione są zarzuty apelującej co do braku podstaw zawieszenia wypłaty jej świadczenia i to już od samego początku tj. od dnia 1 października 2011 roku co obliguje ZUS do podjęcia wypłaty emerytury z wyrównaniem .

Z tego też względu Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 386 § 1 kpc orzekł jak w pkt I – szym wyroku .

Takie też stanowisko w analogicznych stanach faktycznych zostało zaprezentowane w licznych orzeczeniach Sądów Apelacyjnych między innymi Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 listopada 2012 r. III AUa 519/12 , Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29 listopada 2012 r. sygn. III AUa 495/12 czy też Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 listopada 2012 r. sygn. III AUa 494/12 .

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 98 kpc o czym orzeczono w pkt II – gim wyroku .

Odnosząc się do zgłoszonego przez wnioskodawczynię żądania wypłaty odsetek to stwierdzić należy , że zaskarżona decyzja nie zawierała rozstrzygnięcia w przedmiocie tego żądania i Sąd Apelacyjny nie był uprawniony do jego rozpoznania .

Z tego też względu Sąd II instancji przekazał żądanie J. M. wypłaty odsetek do rozpoznania organowi rentowemu na podstawie art. 477¹⁰ § 2 kpc w związku z art. 391 § 1 kpc o czym orzekł jak w pkt III – cim wyroku .

(...)

(...)

1) (...)

2) (...)